

Владислав Петковић ДИС

Наши дани

Развило се црно време опадања,
 Набујао шљам и разврат и пороци,
 Подигло се трули задах пропадања,
 Умрли су сви хероји и пророци.
 Развило се црно време опадања.

Прогледале све јазбине и канали,
 На високо подигли се сутерени,
 Сви подмукли, сви проклет и сви мали
 Постали су данас наши суверени.
 Прогледале све јазбине и канали.

Покрадени сви храмови и ћивоти,
 Исмејане све врлине и поштење,
 Понижени сви гробови и животи,
 Упрљано и опело и крштење.
 Покрадени сви храмев и ћивоти.

Закована петвековна звона буне,
 Побеглао дух јединства и бог рата;
 Обесисмо све празнике и трибуне,
 Гојимо се од грехова и од блата.
 Закована петвековна звона буне.

Од пандура створили смо великаше,
 Достојанства поделише идиоти,
 Лопови нам изграђују богаташе,
 Мрачне душе назваше се патриоти.
 Од пандура створили смо великаше.

Своју мудрост расточисмо на изборе,
 Своју храброст на подвале и обеде,
 Будућности затворисмо све изворе,
 А поразе прогласисмо за победе.
 Своју мудрост расточисмо на изборе.

Место светле историје и гробова
 Васкрсли смо све пигмеје и репове;
 Од несрећне браће наше, од робова,
 Затворисмо своје очи и џепове.
 Место светле историје и гробова.

Остала нам још прашина на хартији
 К'о једина успомена на џинове;
 Сад сву славу пронађосмо у партији,
 Пир поруге дохватио све синове.
 Остала нам још прашина на хартији.

Под срамотом живи наше поколење,
 Не чују се ни протести, ни јауци;
 Под срамотом живи наше јавно мњење,
 Нараштаји, који сишу ко пауци.
 Под срамотом живи наше поколење.

Помрчина притиснула наше дане,
 Не види се јадна земља худа;
 Ал кад пожар подухвати на све стране,
 Куда ћемо од светлости и од суда!
 Помрчина притиснула наше дане.